

діяльність поєднують, тому що вони мають на меті «оновлення педагогічного процесу», а саме, засобами «внесення новоутворень». Проте інноваційна діяльність не зводиться тільки до застосування інновацій, а охоплює і процес їхнього розроблення, дослідно-експериментальної перевірки, тоді як проектно-впроваджувальна діяльність дає відповіді на питання: які «новоутворення» вибирати та як їх ефективно «вносити» у педагогічний процес [1, с.22].

Керівники навчальних закладів проводять цілеспрямований відбір, оцінку й застосування на практиці досвіду колег, нових. ідей, методик, запропонованих наукою. Інноваційні процеси є механізмом інтенсивного розвитку школи та педагогіки. Тому необхідність формування стандарту інноваційного навчального закладу на основі удосконалення та покращення системи управління та організації навчально-виховного процесу в інноваційному закладі освіти вимагає створення та реалізацію програмно-цільового проекту.

Основні висновки. Дослідивши дану проблему ми дійшли висновку: найефективнішим та найсучаснішим методом для вдосконалення освіти є метод проектів. Умовами успішного здійснення проектної технології є: умотивованість учителів на дану технологію; умотивованість учнів на участь у проекті; навчання учнів умінням дослідницької діяльності; розкриття суті дослідження як форми пізнання (проблема, мета, гіпотеза, завдання, методи дослідження, уміння планувати проведення дослідження); організація зустрічі груп по обміну думками про хід роботи над проектом (при великих проектах); визначення критеріїв оцінки результатів роботи над проектом. Завдання проекту не тільки в тому, щоб виконати якусь корисну роботу, а й у тому, щоб на цій роботі розширити свій світогляд, набути теоретичних знань [4, с.26].

ЛІТЕРАТУРА

1. Атаманчук П.С. Інноваційні технології управління навчанням. - Кам'янець-Подільський: КПДПУ ІВЦ, 1999. – 174с.
2. Васильченко Л.В. Управлінська культура і компетентність керівника – Х.: Вид.група "Основа", 2007, – 176 с.
3. Ващенко Л. Технології управління інноваційними процесами / Л. Ващенко // Директор школи України. – 2008. – № 1. – С. 5-15.
4. Матвієнко О., Цивін М. Інтернет – засіб доступу до інформаційних ресурсів. // Бібл. вісник. – 2006. – №1. с. 5-7.

Анастасія Сюткіна,
студент 6 курсу
гуманітарно-економічного факультету
Наук. керівник: **Н. І. Бабіна,**
старший викладач (БДПУ)

АНАЛІЗ ШВЕЙЦАРСЬКОГО ДОСВІДУ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ В СФЕРІ ГОТЕЛЬНОЇ ІНДУСТРІЇ

Актуальність. Актуальність даної теми обумовлена тим, що якісна професійна освіта в сфері готельної індустрії є важливою складовою

розвитку туристичної галузі. Сфера гостинності постійно удосконалює технології надання послуг, тому вона потребує кваліфікованих кадрів. Саме тому виникає необхідність ґрунтовного аналізу зарубіжного досвіду системи професійної освіти та основних методів навчання з метою удосконалення її в Україні.

Ступінь досліджуваності проблеми. Цій темі приділена увага в роботах вітчизняних науковців: Федорченко В.К., Віндюк А.В., Стародуб К.А.

Мета і методи дослідження. Метою є проаналізувати досвід підготовки фахівців з гостинності у провідних навчальних закладах Швейцарії. Методи дослідження, які використовувалися для написання роботи, це методи експериментально-теоретичного рівня. За допомогою цих методів здійснюється накопичення фактів та їх систематизація.

Сутність дослідження. Туристична та готельна індустрія стрімко розвивається. Працювати у сфері гостинності без професійної освіти досить складно, тому важливим питанням є забезпечення підготовки фахівців гостинності на рівні міжнародних вимог.

Динамічний розвиток туризму на початку 19 ст. став поштовхом для підготовки спеціалістів сфери послуг і в 1893 р. у Лозанні відкрився перший навчальний заклад з підготовки кадрів для роботи в готельній індустрії – The Ecole hoteliere de Lausanne (EHL). Заклад EHL пропонує університетський рівень навчання за трьома програмами: Бакалавр наук у галузі міжнародного менеджменту гостинності, Магістр наук у світовому бізнесі готельного бізнесу, Executive MBA в адміністрації готельного бізнесу [2].

Програма навчання бакалавра в EHL передбачає розвиток комунікативних здібностей, колективного мислення, управління поведінкою гостей і персоналу, а також повні знання про технологію й організацію роботи ресторанів і готелів.

На бакалаврській програмі студенти поступово проходять такі рівні професійної підготовки:

- перший курс, так звана «освіта стажиста» – на цьому етапі відбувається введення в індустрію;
- шестимісячна практика в готелі або ресторані, де практиканти працюють у невеликих групах;
- на другому та третьому курсі студент поглиблено вивчає різні дисципліни та приймає участь у створенні проектів;
- шестимісячна практика в готелі або ресторані на менеджерській посаді;
- на четвертому курсі відбувається обрання спеціалізації і пишеться дипломна робота [2].

Лозаннська школа має власні ресторани, кухні та відділ розподілу номерів, де студенти мають змогу відточувати свої вміння та навички. Це означає, що випускники після закінчення університету можуть претендувати на будь-які посади в провідних готелях світу.

Також до всесвітньо відомих шкіл відноситься Swiss Hotel Management School (SHMS) в місті Лезен. Перевагою навчання в цій школі є модульна система освіти. Студент може провчитись один рік та отримати

сертифікат, а може здобути повну освіту [6, с. 105]. У 2004 році SHMS уклала договір про партнерство з британським університетом Дербі, щоб студенти мали можливість додатково до диплома SHMS отримати ступінь бакалавра і магістра університету Дербі.

Приватний університет Glion Institute of Higher Education входить в трійку кращих університетів світу з підготовки фахівців індустрії гостинності. Навчання відбувається згідно принципу Парето: 20% – теорія, 80% – практика. У більшості випадків стажування проходять в п'ятизіркових готелях і ресторанах Швейцарії і Європи [3].

Університет готельного та ресторанного менеджменту Les Roches International School of Hotel Management пропонує програми бакалавра – для випускників шкіл, післядипломні програми – для випускників університетів і програми Магістратури і МВА для професіоналів індустрії гостинності. Провідні компанії світу запрошують студентів на роботу, 89% випускників працевлаштовані одразу після випуску [4].

Основні висновки. Отже, можемо зробити висновок, що швейцарська професійна освіта в сфері готельної індустрії найкраща в світі. Готельні школи Швейцарії кожного року займають перші щаблі в різних міжнародних рейтингах, що свідчить про сучасні навчальні методики та високий рівень викладацького складу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Віндюк А.В. Професійна підготовка майбутніх фахівців з готельно-курортної справи в умовах ступеневої освіти: теорія та методика : монографія / А.В. Віндюк. – Запоріжжя : КПУ, 2011. – 340 с.
2. Сайт EHL [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.ehl.edu/en>
3. Сайт Glion [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.glion.edu/ru/>
4. Сайт Lesroches [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://ru.lesroches.edu/>

Тетяна Тодорова,
студентка 1 курсу магістратури
гуманітарно – економічного факультету
Наук. керівник: **О. М. Старокожко**
к. пед. н., доцент (БДПУ)

ГЕНДЕРНІ АСПЕКТИ В УПРАВЛІННІ НАВЧАЛЬНИМ ЗАКЛАДОМ

Актуальність. Упровадження гендерного підходу в систему освіти України зумовлена низкою суперечностей: між вимогами забезпечення гендерної рівності, задекларованими на державному рівні, і умовами її впровадження в Україні; необхідністю підготовки керівників до реалізації гендерного підходу у професійній діяльності.

Ступінь досліджуваності проблеми. Проблеми гендерної освіти та гендерної педагогіки в Україні стали предметом дослідження